روایت فضیل و زراره پشتوانه ای برای در قرائات بعد از قرن یازدهم

حال به بحث خودمان بیاییم که اصل دلالت این دو حدیث است. همانطور که عرض کردم این دو روایت مهمترین روایات این باب است. تقریباً می‌توان صد در صد گفت که اعتماد قبلی بسیاری از بزرگان علماء امامیه که بعد از قرن یازدهم به‌شدت با حدیث سبعة احرف و قرائات درگیر شدند، پشتوانه ذهنی آن‌ها همین دو حدیث است. در کافی شریف آمده است. برای ذهن آن‌ها خیلی محکم بوده که مکتب اهل البیت علیهم‌السلام این است. حرف واحد و خلاص! پس دیگر دو قرائت دیگر را به‌هیچوجه ملک وحی نیاورده است. یکی از آن‌ها را ملک وحی آورده است و بقیه آن‌ها «من قبل الرواة» است. چون این روایت به این صورت بوده بحث سنگین شده. خب کسانی مثل صاحب مفاتح الکرمه به این زودی قبول نکرده‌اند.

آن هفته هم گفتم کسی که در کتاب اصولی روایت حرف واحد را در کردند، آسید محمد مجاهد بودند. صفحه ۳۲۵ در مفاتیح الاصول بود. بعد از اینکه روایات و اقوال را می‌آورند، فرموده‌اند قول مشهور تواتر الی رسول الله و ملک وحی است، یمکن استظهار القول الاول. بعد فرموده‌اند:

> نعم يمكن استظهار القول الأول للإجماعات المحكية المعتضدة بالشهرة العظيمة بين الخاصة و العامة و المؤيدة بالمروي عن الخصال المتقدم إليه الإشارة و غيره مما ذكر حجة عليه‌ال يعارضها خبر الفضيل و زرارة لقصور دلالتها جدا فإن المناقشة في حديث نزل القرآن على سبعة أحرف جار فيهما كما ال يخفى[1]

ایشان هم در اصل خود حدیث مناقشه دارند. من در کتاب‌های متأخر به نحو فرمایش ایشان ندیده ام.

---

[1]مفاتیح الاصول ۳۲۵

بازبینی #4
ایجاد شده 25 آوریل 2024 12:01:41 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 ژوئن 2024 09:54:27 توسط ... .